

සුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය

මලික ප්‍රකාශනයේ

I/IVX
CR 6

12/34

එකමත් එක රවක වයසක ආවිච්ඡි කෙනෙක් සහ සීයා කෙනෙක් සිටියා.
එක දවසක්ද සීයා ආවිච්චි කතා කරලා මෙහෙම කීවා.

‘බොලන්, මට බනිස් ගෙඩියක් හද දීපන්කෝ.’

ගෙදර, ඇති වෙන්න පිටි තිබුණේ නෑහැ. ඒ නිසා ආවිටිත් පිටි පෙට්ටිය කුරලා, අවුට් අඟුලා, පිටි ටිකක් එකතු කර ගත්තා. ඒ පිටි ටික අනාගේන,

ආච්චි පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩියක් හඳු ගත්තා. පුංචි බනිස් ගෙඩිය, පෝරණුවේ ද,
තම්බාගෙන, උණුසුම් වැඩි කිසා, නිවේන්තා ජනෙල් පඩිය උඩ තැබුවා.

පුංචි රවුම බනිස් ගෙඩිය වික වෙලාවක් එහෙම නිසොල්මනේ හිටලා,
එකපාරටම පෙරළෙන්න පටන් ගත්තා. බනිස් ගෙඩිය ජනෙල් පඩිය උඩින්
බංකුවට පෙරළුනා. බංකුවෙන් බිමට පෙරළුනා. එතැනින් දොරකඩට පෙරළුනා.

දෙරකඩින් ඉස්තෝප්පුවට පෙරළුනා. ඉස්තෝප්පුවෙන් මිදුලට පෙරළුනා.
මිදුලෙන් සේට්ටුවට ලගට පෙරළුනා. එතැනින් පාරට පෙරළුනා. එතැනින් පාරේ
නොනැවතී ඉදිරියට පෙරළීගෙන, පෙරළීගෙන ගියා.

එහෙම පෙරළිගෙන වික දුරක් යන අතරමගදී, ඒ දිහාවට ආ හාවෙකුට හම්බවුනා. හාවා පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩියට මෙහෙම කීවා.

“ඔහොම නැවතියන්, පුංචි රවුම් බනිස්ගෙඩිය, මම උඩව කැමට ගන්නවා.”

“අනේ එහෙම කරන්න එපා. ඇස් වපර හාවෙත්. මම උඹට හොඳ ලස්සන සිංදුවක් කියන්නම්.” පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය හාවාට කීවා. එහෙම කියලා එයා සිංදුව කියන්න පටන් ගත්තා.

පිටි පෙට්ටිය සුරාලා
 පෙට්ටි සුරා අතුගාලා
 එකතු කරල හඳුලා මාඩ
 පෝරණුවේ කැමිලිලා
 ජනෙල් පඩිය උඩ ඉඳලා
 සියාගෙන් පැන ආවා
 ආට්ටිගෙන් පැන ආවා
 හා කාමිගෙ දුගින්
 මේ ඕන්න පැන යනවා

සිංදුව අවුසාන වෙනවාත් සමගම පූර්ව රවුම් බනිස් ගෙඩිය පෙරළිගෙන
 ඇනව ගියා.

එහෙම ටික දුරක් යනකොට අතරමගදී, එයාට වාකයෙක් හමු උනා. වාකයා පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩියට මෙහෙම කීවා.

“ඔහොම නැවතියන්, පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය. මම උඹට කෑමට ගන්නවා.”

“අනේ එහෙම කරන්න එපා, අලුපාට වාකයෝ. මම උඹට හොඳ ලස්සන සිංදුවක් කියන්නම්.” කියලා පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය සිංදුව පටන් ගත්තා.

הַיָּמִים הַזֵּהִם
הָיָה הַיָּמִים הַזֵּהִם
הָיָה הַיָּמִים הַזֵּהִם
הָיָה הַיָּמִים הַזֵּהִם
הָיָה הַיָּמִים הַזֵּהִם
הָיָה הַיָּמִים הַזֵּהִם
הָיָה הַיָּמִים הַזֵּהִם
הָיָה הַיָּמִים הַזֵּהִם
הָיָה הַיָּמִים הַזֵּהִם
הָיָה הַיָּמִים הַזֵּהִם

הַיָּמִים הַזֵּהִם הָיָה הַיָּמִים הַזֵּהִם הָיָה הַיָּמִים הַזֵּהִם
הַיָּמִים הַזֵּהִם הָיָה הַיָּמִים הַזֵּהִם הָיָה הַיָּמִים הַזֵּהִם

එදාම සෙර්ලානා තමන් ලකන් දුර යනකොට අතරමැදි එයාගේ
 ඉදිරියට සාලලනවා එයා හදා දුකා.

“සෙරාල නැරඹුවත් සුළු රවුම් බිහිකොඩිය මෙ උසට කැමට ගත්තවා,”
 කියලා ලලනා කීවා.

සිංදුව අවසාන කරන ගමන්ම සුළු රවුම් බැබිස් ගෙඩිය පෙරළිගෙන, ඇතැම් පියා.

එහෙම පෙරළි-පෙරළි-පෙරළි-පෙරළි, යන නමත් අතරම, ඒ ඒ දිනකට අංඝු
නර්ථයක් එයාට හමු වුනා.

"අයුතු කෑමක්, පුළුල් රවුම්, නිස්සංකප්ප, ලො-කා-කර රවුම් ද, රත්තන්
පාටද! කොහොර ලක්කන ද!" එයා දකුණු පසින් නර්ථයා කතා කලා.

නර්ථයාට! පියාසාරා පුළුල් රවුම්, නිස්සංකප්ප හුලක් සහ, ලෙලා,
එහෙමම නතර ලෙලා, එයා එයාගේ පුරුදු සිතට කියන්න පටන් ගත්තා.

පිරි පෙට්ටිය පුරාලා
 අටුව පුරා අඟහලා
 එකතු කරල තැපූ මාර
 පෝරණුවේ ගැමිබිලා
 පතෙල් පටිය උඩ ඉඳලා
 පියාගෙන් පැන ආවා
 ආට්ටිගෙන් පැන ආවා
 හාවාගෙන් පැන ආවා
 වෘකයාගෙන් පැන ආවා
 පිලහාගෙන් පැන ආවා
 නරිතාම්ගෙන්
 මේ- යන්න පැන යනවා

එහෙම කියලා පුළුඬු රවුම බනිස් ගෙඩිය පෙරළිගෙන යන්න හැරුනා විතරයි,
 නරියා කතා කරලා මෙහෙම කිව්වා.

“ඔ, කොච්චර ලස්සන පුංචි සිංදුවදද? එකම වැරද්ද මට ඒක හරියට අහගන්න බැරි වෙච්ච එකයි. තරහා නැතුව මෙය නාසය උඩට පැනලා, ආයෙත් වාරයක් ඒ සිංදුව කියනවද?”

පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය, තරියාගේ නාසයේ මුදුනට පැනලා, ආයෙත් පාරක් කලින් සිංදුවම කිවුවා.

“බොහෝම ස්තූතියි, පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය. ඒක හරිම ලස්සන සිංදුවක්. උඹ තරහා නැතුව මේ මෙය දිව උඩට පැනලා, තවත් එකම එක පාරක් ඔය සිංදුව කියාපත්.” කියලා තරියා කට ඇරලා දිව පෙන්නලා කිවා.

පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය තරියාගේ දිව උඩට පැත්තා විතරයි. තරියා කට වැසුවා, එව්වරයි. තරියා කැදරව හඳු ගසා, ගිල දමමා. එයින් පසුව කිසිවකු පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය දුටුවේ නෑ.

